

WSPARCIE STUDENTÓW Z CHOROBIAMI PRZEWLEKŁYMI

Opracowanie: Magdalena Bednarska, Ewa Domagała-Zyśk

We wspieraniu studentów z chorobami przewlekłymi kluczowe jest ustalenie, jakiej choroby doświadcza student i jaki wpływ ma ona na jego funkcjonowanie. Od tego będą zależały szczegółowe działania wspierające. Są jednak ogólne zasady, które można stosować w pracy ze studentami z chorobami przewlekłymi.

OGÓLNE ZASADY WSPIERANIA STUDENTÓW Z CHOROBIAMI PRZEWLEKŁYMI

Postaraj się zdobyć ogólne informacje na temat choroby. Stwórz przestrzeń, aby student o swojej chorobie mógł cię poinformować. Warto zadbać o to wcześniej, niż nastąpi zaostrzenie choroby bądź zaskoczą cię jej objawy.

Skoncentruj się na mocnych stronach studenta z chorobą przewlekłą. Nie traktuj go inaczej niż innych studentów. Wymagaj od niego wiedzy, zaangażowania, zachęcaj do rozwoju, dostrzegaj jego trudności i wspieraj, gdy tego potrzebuje.

Choroby przewlekłe mają swoją specyfikę – objawy mogą się utrzymywać bądź wycofywać. W zależności od tego samopoczucie i możliwości studenta mogą kształtować się różnie. Uwzględnij to w pracy z nim – obserwuj, pytaj, jak możesz mu pomóc. Motywuj i okaż faktyczne zainteresowanie jego sprawami – pokaż możliwe rozwiązania, jeśli przyjmuje postawę rezygnacji.

Dbaj o komfortowe środowisko uczenia się – w zależności od choroby różne czynniki mogą nasilać jej objawy. Studenci z chorobami przewlekłymi mogą być nadwrażliwi na migające światło, zbyt długi czas zajęć bez regularnych przerw, izolację z powodu choroby.

Jeśli jest to potrzebne, zaoferuj możliwość dostosowania formy zajęć, zaliczeń i egzaminów, bądź elastyczny w wyznaczaniu terminów zaliczeń czy oddania prac.

Zadbaj o wsparcie rówieśnicze. Ustal ze studentem, czy chciałby, żeby jego grupa wiedziała o jego chorobie, możliwych trudnościach i oczekiwanych sposobach wsparcia – łatwiej będzie wtedy wspierać jego udział w pracach i projektach grupowych.

Zadbaj o opiekę i bezpieczeństwo studenta. Przebieg niektórych chorób przewlekłych może być trudny dla chorego i jego otoczenia, np. w przypadku epilepsji mogą pojawić się napady z drgawkami i utratą świadomości. Warto, aby przynajmniej 1-2 osoby w grupie wiedziały, że student choruje i chciały oraz umiały mu pomóc, gdy będzie taka potrzeba.

Poinformuj studenta, że twoja wiedza o jego chorobie służy jedynie podjęciu właściwych czynności w specyficznych dla choroby sytuacjach lub pozwala na reorganizację zajęć czy ustalenie zasad, które specyfikę choroby będą uwzględniać (np. potrzeba zmiany pozycji ciała przy chorobach narządu ruchu czy kręgosłupa, spożycia napoju lub pokarmu przy cukrzycy, chorobach nerek czy przyjęcia leku o określonej porze).

Poinformuj studenta o możliwościach wsparcia oferowanych przez uczelnię. Będąc opiekunem roku, tutorem, buduj zaufanie, zadbaj o przestrzeń, by student faktycznie miał poczucie bycia wspieranym.

Istnieje wiele stowarzyszeń, instytucji i innych organizacji działających na rzecz osób z określoną chorobą przewlekłą. Skorzystaj ze stron internetowych tych organizacji, skontaktuj się – eksperci tych organizacji chętnie udzielają wsparcia i pomocy.

DODATKOWE FORMY WSPARCIA

Studenci z chorobami przewlekłymi mogą potrzebować indywidualnego wsparcia akademickiego i personalnego (w zależności od choroby). Może je zaoferować opiekun roku, tutor lub inny student, który przyjmie rolę tutora rówieśniczego.

DODATKOWO

Weź udział w szkoleniu na temat udzielania pierwszej pomocy. Dobrze, aby szkolenie obejmowało pomoc w najczęściej występujących chorobach przewlekłych. To pozwoli ci zdobyć wiedzę, umiejętności i poczuć się pewniej w kontakcie z osobą chorującą.

WARTO PRZECZYTAĆ

Domagała-Zyśk, E., 2012. Wspieranie ucznia z chorobą przewlekłą w środowisku szkolnym. W: E. Domagała-Zyśk, red. *Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w środowisku rówieśniczym*. Lublin: Wydawnictwo KUL, s. 111-126.